

СВЯТИНЯ

Пантелеймон Куліш

Мовчки струни на бандурі
Я перебираю.
Заспівав би я до тебе —
Голос замирає.

Не почуєш мого слова
Серцем молоденьким,-
Квітчаною головою
Схилися до неньки.

"Пести мене, моя нене,
Як малу дитину,
Я твого, нене, лона
Довіку не кину".

— "Ой покинеш, моя доню,
Далебі, покинеш,
У чужий край, в чужі люде
Пташкою полинеш.

Прийде, прийде, моя доню,
Такая година,
Що ріднійша пеньки буде
Любая дружина".

І я чую тихі речі
Голоснійше граю.
Я душею молодую
Красу обіймаю.

Ой бандуро, рідна сестро,
Золотії струни!
Вложи в неї моє серце,
Високії думи.

Нехай їй вві сні присниться,
Що я чую й знаю,

Про що серцем садиноким
Господа благаю.

Нехай їй вві сні присниться
Мати Україна,
Наше горе, наша радість,
Надія єдина.

Святе слово — рідна мати;
Єсть іще святиня
Вища, богові милійша —
Рідная Вкраїна.

Зрозумій, моє кохання,
Чистою душею,
Що люблю я, чим живу я,-
Будеш ти моєю.